

Decadència de l'Imperi Espanyol juliol 2020

1 juliol : Papanatades

Per començar pel més recent, la líder d'En Comú Podem, Jéssica Albiach, a qui jo tenia per una de les diputades més sensates del Parlament, s'ha sumat a la vella idea de la CUP d'enderrocar l'estàtua de Colom de Barcelona, considera que l'almirall “va fer possible la colonització d'uns territoris amb el genocidi”. Hi ha dues qüestions força preocupants. 1- La manca d'informació i de rigor històric respecte a la figura de Colom —estan documentats els conflictes de l'almirall per defensar els indígenes—. 2- El fet que Albiach lidera el partit de l'actual alcaldessa de Barcelona i Ada Colau s'ha mostrat disposada a fer cas d'aquesta i altres ximpleries. (Jordi Barbeta a El Nacional) **el**

Juliol : Mònica Terribas deixa “Els matins de TV3”

... I aquesta desacord estén el dubte sobre a qui li no molesta que a la radio nacional del país hi treballi una periodista tant brillant , tan compromesa amb la professió, la llengua i el país i tan entregada a la feina com la Mònica Terribas (Antoni Bassas a l'ARA).

19 juliol “Pensar la independència històricament”

En un segle i mig, al catalanisme li ha faltat continuïtat i li han sobrat aventures fabuloses.

Al seu favor el catalanisme ha tingut sempre una gran força social integradora: és la seva millor carta, la base a partir de la qual es pot treballar, recosir, recomençar. Accelerar? Frenar, No, la qüestió és treballar per avançar pas a pas.(Ignasi Aragay a l'ARA)

21 de juliol: “Espanyolisme d'ahir i avui

La fascinant semblança entre el combat espanyolista contra el nacionalisme català de la dècada de 1930 i contra el Procés de la dècada de 2010 no es limita però, a la retòrica, ni el conreu del victimisme, ni al retorciment de la història.

...”Creo que le agraderia Barcelona, pues es muy bella. Con una leve reforma -fusilamiento del 98% de los intelectuales catalanistas y lo son todos—seria una de las mejores, si no la mejor de España” (1931-1936) (Joan B. Culla, a l’ARA.)

24 de juliol: El Suprem amenaça el tercer grau dels presos polítics.

El tribunal fa possible que un recurs de la Fiscalia sigui suficient per suspendre les sortides de las presó.

Jutges per la Democràcia veu estrany i restrictiu el dictamen i el govern espanyol avala la decisió. (Portada de l’ARA)

26 de juliol: Una democràcia cada cop més militant

...El poder judicial espanyol –la seva cúpula si més no—s’ha embarcat en una creuada nacionalista. Es perceben a si mateixos com els darrers garants de la unitat d’Espanya, que en la seva doctrina és condició necessària per la democràcia. En aquesta croada no tenen problemes a vulnerar drets fonamentals perquè protegeixen els que ells consideren un bé jurídic superior. I com no podria ser d’una altra manera, la dreta política i mediàtica ho celebra i ho anima... (Jordi Muñoz a l’ARA).

27 juliol: El prestigi del passat

...La nostra (Monarquia) ara no és exemplar. La família reial no arriba al nivell mínim d’honoradesa d’una família espanyola mitjana, amb un membre condemnat per corrupció i un altre investigat per la seva conducta amb fets d’ètica reprobable. Si això és cert ¿com pot la monarquia representar l’Estat i el poble? Te la institució el respecte públic que necessita? ...

.... Desestabilitzar un règim que té problemes interns seriosos de coherència i integritat és fàcil, ho sabem per l'experiència històrica del 1868 i el 1931. (Joaquim Coello a l'ARA).

29 de juliol: Pintures negres

“Goya: *La letra con sangre entra*” I d'haver de digerir aquella “dissonància cognitiva” que una Fiscalia experta en psicologia social atribuïa a Jordi Cuixart, hem hagut de passar a escoltar el Suprem etzibant que la reinserció de l'estimada Carme Forcadell ha de ser una altra i indiferenciada. Per què? Perquè és la Carme. La distinció segregadora és l'enèsima prova del caràcter polític i el tracte polititzat del cas que era més que previsible: les ganes de brutalitat judicial amb la revocació dels tercers graus i els 100.2. Anatomia de la crueltat tocada de negre toga i la neta-- i bruta suplantació política. Suprema vergonya, no s'han atrevit pas a descriure quina ha de ser l'alternativa reinseridora a la natura política del delictes comès per la Carme: permetre en un debat parlamentari en un Parlament democràtic... (David Fernández a l'ARA).

30 de juliol: La sensació no, la convicció.

AL SABER QUE l'acció combinada del Tribunal Suprem amb la fiscalia acabava amb el tercer grau dels presos polítics, Pablo Iglesias va tuitejar: “Sospito que els ciutadans de Catalunya i en el conjunt d'Espanya tornaran a tenir la sensació que la justícia no és igual per tothom” La sensació no, senyor Iglesias, en tenim la convicció....”Que aqueta sensació s'obri pas és dolent per a la nostra democràcia” No, la sensació ja està instal·lada, i el dolent no és això, el dolent és que ni amb el govern més progressista de la història hi hagi res a fer. (Antoni Bassas a l'ARA).

1 d'agost: Els catalans i el Minotaure (l'Estat)

...En aquest sentit, em semblen desencertades les demandes d'amnistia, d'indult o de qualsevol mesura extraordinària que permeti l'excarceració dels presos, perquè suposaria reduir el preu que està pagant el Minotaure. Els més fervorosos defensors d'aquestes mesures haurien de ser els màxims defensors de la unitat d'Espanya,

perquè res desactivaria més l'independentisme com la generositat. Res amenaça més la unitat d'Espanya que el zel de la Fiscalia i dels membres del Tribunal Suprem, els quals estan aconseguint identificar la unitat d'Espanya amb la violació dels drets humans, un instrument que només pot utilitzar-se molt excepcionalment. (Miquel Puig a l'ARA).

4 agost: Joan Carles I abandona Espanya.

El rei emèrit comunica al seu fill, Felip VI, que marxa a viure a l'estranger en plena investigació sobre el seu patrimoni ocult en paradisos fiscals. (Editorial de l'ARA)

8 d'agost: Bèlgica tomba la euro ordre contra el Conseller Puig.

Aquesta és la primera decisió final de un Jutge belga sobre una euro ordre, encara que es pugui recórrer. Puigdemont i Comin tenen les euro ordres en suspens per la seva condició de eurodiputats.

8 d'agost: El Parlament reprova Felip VI i declara que Catalunya "no reconeix cap rei"

Els lletrats avisen que aquesta resolució pot ser un xoc amb el Tribunal Constitucional i no es podria publicar al Butlletí oficial de la Generalitat. El president Torra va respondre que la decisió de fer públic aquest document és una competència seva i no dels funcionaris del Parlament. (Anna Mascaró a l'ARA).

10 agost: "El poble a qui més ha traït el rei"

... (El Rei) podia haver passat a la història com una figura clau i ha preferit passar-hi com un aprofitat, un faldiller i un indecent corrupte. Aquells a qui més ha traït el van acabar defensant a contracor i no s'ho mereixia. (Es refereix als republicans en el moment de la transició). (Montserrat Tura a l'ARA).

12 agost: Maragall acusa a Torra de trencar la separació de poders.

“Felicitats JuntsXCat per tanta eficàcia electoral” El diputat i líder de ERC a Barcelona, Ernest Maragall va carregar ahir durament contra el president del Govern Quim Torra, a qui va acusar de trencar la regla d'or democràtica de distinció absoluta entre l'executiu i el legislatiu.

La qüestió es va produir quan el secretari General del Parlament va considerar que algunes de les frases aprovades pel Parlament sobre la Monarquia no serien acceptades pel Tribunal Constitucional i no s'haurien de fer públiques en el Butlletí del Parlament.. Torra va exigir a Torrent el cessament del Secretari general del Parlament i que el president de Parlament i la mesa s'encarreguessin de publicar el document sencer tal com s'havia votat i aprovat. (ARA p. 6).

13 Agost: Escamotejat

Un exiliat era algú que marxava perquè l'estat el perseguia. Joan Carles I és el primer que marxa perquè l'estat el protegeix.

Si algun verb em sembla aplicable al cas és escamotejar : segons l'enciclopèdia, “ fer desaparèixer algú o alguna cosa dels ulls dels presents sense que aquests s'apercebin de com ha estat fet”. (Vicenç Vilatoro a l'ARA)

14 Agost: Sorpreses Judicials

La justícia belga va proporcionar fa pocs dies l'última sorpresa al rebutjar l'ordre de detenció i entrega contra Lluís Puig per un motiu processal. El tribunal Suprem no és “el jutge ordinari predeterminat per la llei”, “el jutge natural”, perquè els fets pels quals s'acusa l'exconseller van tenir lloc a Catalunya i és, en conseqüència, un òrgan judicial amb seu a Catalunya que hauria de dictar aquesta ordre. En el cas que aquesta decisió de jutge belga adquireixi fermesa, la doctrina establerta per la justícia belga afectaria a tots els condemnats en el cas del procés i proporcionaria argument enorme a les defenses davant del mateix Tribunal Constitucional espanyol i

sobretot davant el Tribunal Europeu de Drets Humans.... (Javier Pérez Royo a l'ARA).

8 de Setembre La fusió de Brànquia i La Caixa

Com diu Francesc Cabana en una entrevista a l'ARA, tot fa pensar que aquesta fusió certifica el final del sistema financer català, basat en unes maneres de fer que queden ara superades i sepultades. I la fi també del Procés. Si es va dir de la Caixa que era una de les tres grans institucions de Catalunya juntament amb el Barça i la Generalitat, és interessant veure que s'ha transformat en una altra cosa sense que el govern de Catalunya hi hagi tingut res a dir. El d'Espanya sí: hi ha donat la seva benedicció, i ho ha fet amb ganes. (Sebastià Alzamora a l'ARA.)

9 de setembre: La tria dels magistrats del TC

20 de setembre: Bloquejats

Divisió: Les lluites internes condemnen l'independentista a la paràlisi i un govern en funcions que pot durà sis mesos.

Si Torra és apartat, Aragonés ocuparà la presidència, però no estar clar qui el nomenarà.

La preocupació per la economia torna ser l'element que més interessa l'opinió pública, per sobre de l'eix nacional.

La legislatura no podrà resoldre la renovació d'un centenar de càrrecs, pendent de des de fa dos anys. (Portada de l'ARA David Miró, Núria Orriols Jordi Muñoz. Gerard Pruna

27 de setembre. Clavegueres de l'Estat.

Les guerres internes fan esclatar les clavegueres de l'Estat. De los Cobos, Madrigal o Cadena són protagonistes de la batalla a la Fiscalia i de l'operació Kirchner ().

29 setembre: És l'autonomia, tros de quòniam

La Inhabilitació del MHP Quim Torra, no és un accident evitable provocat per un gest inútil. És la prova definitiva que no hi ha marxa enrere en el camí cap a la llibertat: o emancipació plena o evasió totalitària en una falsa autonomia. (Salvador Cardús a l'ARA).

30 setembre: Una sentència infame:

La interpretació del principi de jerarquia que s'ha fet a la sentència que inhabilita a Torra resulta injustificable... és infame, jurídicament infame, tant infame com va ser la sentència que va condemnar el seu dia el president del Parlament Basc, Juan Maria Atutxa. (Javier Perez Royo a l'ARA).

30 de setembre: L'escàndol de la justícia

Sánchez Barcoj, que va ser director general financer i de riscos de Caja Madrid, i que solia mantenir una animada conversa amb el difunt Miguel Blesa (suïcidi amb escopeta de caça, *you know*). Uns correus en que Blesa escrivia: "1.300 millones en un día. "Qué bárbaro. Y eso que habíamos enredado a los clientes. Lo que he aprendido es que si no gusta a los sindicatos, probablemente es buen producto". (S. Alzamora a l'Ara).

1 d'octubre: Madrid i el covid19

Illa imposa a Ayuso el tancament de Madrid. La presidenta madrilenya rebutja la mesura i amenaça amb anar als tribunals per aturar-a.

Diverses comunitats entre elles Catalunya, voten en contra del pla de Sanitat per les grans ciutats.(Portada de l'ARA)

2 Octubre: L'independentisme en una bifurcació

L'independentisme s'emplaça a trobar el rumb perdut des de l'1 d'octubre.

Semblances: Coincideixen que l'1 d'octubre va ser un èxit però que des de llavors s'ha perdut força.

Diferències: Els matisos arriben quan és hora de plantejar propostes de futur. (Quim Bartomeu a l'ARA).

3 d'octubre : ¿ÉS viable el regne d'Espanya?

Jo no parlo de dretes o d'esquerres, parlo de democràcia i de funcionament. El regne d'Espanya ni és democràtic ni funcional i, tristament, no veig que ningú sigui capaç d'oferir un horitzó de sortida. Els paràsits de la cort fan de la nostra desesperació el nostre present i el nostre futur. (Suro del Toro a l'ARA)

5 d'octubre El govern Alemany sobre Espanya

El govern alemany, encapçalat per Angela Merkel, situa Espanya com el nou problema d'Europa, segons informa [el mitjà americà Bloomberg](#), que cita fonts de la cancelleria. A més de ser el pitjor estat a combatre el coronavirus, no té govern estable des del 2015 i té dos problemes irresolts: **el conflicte de Catalunya i la decadència de la monarquia**, recorda (Bloomberg)

6 octubre: Felip IV i la corrupció

L'examant del rei emèrit, [Corinna Sayn Wittgenstein](#), apunta directament Felip VI com un dels còmplices i beneficiaris directes de l'escàndol de **corrupció de Joan Carles I** que la [fiscalia Suïssa investiga](#). Així ho ha afirmat, de forma rotunda, en una entrevista a *OK Diario*: "Felip no pot dir que no té res a veure amb això si se n'ha beneficiat tota la vida. Així que penso que aquí hi ha el problema". (El Nacional)

11 d'octubre: El separatisme reial

...És evident que la monarquia és una institució arcaica, una herència de la teologia política incrustada en les institucions modernes , i que un ens irresponsable és difícil d'entendre en les societats democràtiques. Només la utilitat la justifica. I el 3 d'octubre de 2017 el rei va optar per fer-se útil als sectors de la societat espanyola que

volien mà dura contra els secessionistes. És a dir va renunciar al tot, excloent una part. Una forma de separatisme.(Josep Ramoneda a l'ARA).

13 de octubre: La situació

.... La situació també es pot resumir de la manera següent: des de l'any 2010 cap aquí l'estat espanyol es dedica, sota argúcies jurídiques i legalistes pro escandaloses, escamotejar, sabotejar, perseguir i/o condemnar la voluntat expressada a les urnes per la ciutadania catalana. Per fer-ho s'ha servit dels tribunals, de la mateixa manera que no va dubtar a servir-se de la policia per agredir aquesta mateixa ciutadania (pacífica i indefensa) l'1 d'octubre del 2017. El rei Felip va donar el vistiplau a la situació. Ara visita Barcelona protegit per unes mesures de seguretat hs inclouen franc tiradors als terrats. (Sebastià Alzamora a l'ARA)

15 actubre : Espanya fracassada

Entre altres articles europeus crítics amb Espanya hi figura també el signat per l'historiador i hispanista francès Benoît Pellistrandi al digital 'Telos' titulat "Espanya fracassada", on augurava "un horitzó de crisis sistemàtica" i assenyalava directament el govern espanyol acusant-lo de ser "incapaç d'organitzar una solidaritat interterritorial".

17 d'octubre: Carlos Lesmes

Com a president del Poder Judicial, la tensió amb l'independentisme i el Govern és evident ; però ell creu que el reforça a Madrid. La tensió amb Pedro Sánchez també és forta , però ell creu que no el desgasta mediàticament ni de cara a la dreta. Ara però una enquesta revela que un 60% dels jutges suspelen Lesmes perquè no fa bé la seva feina. (Le claus del dia a l'ARA.)

19 octubre: Abans es trencarà....Espanya?

El pronòstic d'Aznar sobre Catalunya no s'ha complert: “ *Antes de romperse España, se romperá Cataluña.*” Ara és Espanya la que es fractura.

... La increïble invenció, a compte de la gravíssima crisi sanitària, d'un nacionalisme madrileny concebut com essència de l'espanyolisme són les eines d'enfrontament massiu que ha adoptat el PP i que estan crispant la política i la societat espanyoles fins extrems inaudits (Editorial de l'ARA)

21 Octubre: Trapero, absolt.

L'Audiència Nacional exculpa el major i la cúpula dels Mossos dels delictes de sedició i desobediència per l'1 d'octubre. (Portada de l'Ara)

El seu somni era complir la llei amb proporcionalitat, congruència i oportunitat i va acabar en un infern (Esther Vera a l'ARA.)

22 Octubre: L'absolució de Trapero

La sentència contradiu la sentència del Procés del Suprem. L'Audiència Nacional defensa l'actuació dels Mossos i desfà els arguments de la Fiscalia i del Tribunal Suprem. Qualifica de "conjectures" el relat acusatori i desacredita el testimoni de los Cobos i Baena. (Portada de l'ARA)

25 Octubre Judicis contradictoris

L'Audiència observa en les acusacions de la Guàrdia Civil que primer decideixen la inculpació i després fan quadrar els fets, els testimonis i les proves.

La principal diferència entre la sentència que absol Trapero i la que va condemnar els líders independentistes és que una es basa estrictament en fets provats i l'altra en "percepcions" no demostrades.

Quan els tribunals, siguin alemanys, belgues o fins i tot espanyols no estan compostos per jutges promocionats pel PP, les acusacions s'ensorren i això obliga el govern més progressista de la història a desfer el nus gordià que va crear Rajoy i que bloqueja la política espanyola des de fa més d'una dècada. (jordi Barbeta a El Nacional)

27 Octubre. El toc de queda,

El toc de queda como l'estat d'alarma no són mesures sanitàries. Són mesures d'ordre públic, policials, coercitives, que es prenen per protegir una decisió sanitària: la de minimitzar el contacte social. En aquest sentit haver d'arribar a un toc de queda és un fracàs col·lectiu.....

És la resposta a la frivolitat de molta gent que creuen que les recomanacions no van per a ells, que ells estan per damunt de bé i el mal, i tan se val si es contagien o contagien els altres. Arribar a l'estat d'alarma és un fracàs. El fracàs que el fa inevitable. (Vicenç Vilatoro a l'ARA).

31 octubre: Un cop a la sala de màquines de l'1 d'octubre.

Molts van reviure dimecres a Catalunya el record del 20 de setembre. L'amplíssim desplegament de la Guàrdia Civil –21 detencions, i 31 escorcolls, entre els quals algunes dependències del Govern i empreses com Everest.

Entre els 21 detinguts hi havia Vinyals, Soler i Vendrell que van tenir un paper actiu en l'estat major del Procés...

El Jutge va deixar en llibertat provisional els principals detinguts, 9 persones que han passat dues nits sota custòdia judicial i la Fiscalia ni tant sols va demanar cap mesura cautelar contra ells.

3 Novembre: Judicialització del procés

La Fiscalia recorre al Suprem el tercer grau de Forcadell i Bassa. Totes dues perdran el règim de semilibertat en el moment que el tribunal admeti a tràmit el recurs. (Gerard Pruna a l'ARA.)

6 Novembre: La Fiscalia obre una tercera investigació a Joan Carles.

La investigació sobre les targetes opaques es va conèixer dimarts d'aquesta setmana i es refereix a l'ús per part de Joan Carles I i altres familiars de targetes de crèdit opaques amb càrrec a comptes dels quals cap d'ells figurava com a titular.

Els actuals Reis, Felip VI i Letícia, no es beneficiarien d'aquestes targetes opaques. Tampoc ho farien la princesa Elionor ni la seva germana Sofia. (El Nacional)

6 Novembre: Judici contra Dani Gallardo

Va ser detingut el 16 d'octubre de l'any passat en una manifestació que es va organitzar a Madrid contra la sentència de l'1 d'octubre. ...

Ha estat empresonat preventivament a la presó d'Alcalá-Meco després de la protesta per haver agredit presumptament un agent de la Policia Nacional. Poc més d'un any després, avui arrenca el judici...

(Ot Serra a l'ARA)

8 novembre: L'Estat i la repressió

La via unilateral és la única guanyadora amb costos probablement enormes, però és l'única realista per arribar a ser un estat independent.

Com més abaixa el cap l'independentisme, com més s'allunya de la confrontació, més repressió hi ha per part de l'Estat. (Josep M. Castellà a El Nacional).

